

Adı Konmamış Destan

– Ayşe Duran · 17 Mayıs 2012

"Büyük sevgilerin engelli çıkmazlarında, kalplerin cezasıydı aşk.Ardından ağıtlar yakılan sevgililerin ruhlarının bir olup içlerine çektikleri; Cennetin Nefesi idi..." Ayşe Duran

Adı henüz konmamış bir destanı aşk
Beşikte birleşen kaderin
Mezara kadar giden yolunda.
Kavuşamayan ruhların
Özgür kaldığı bir duyguydu aşk.
Ruhun ruha karıştığı
Kalbin kalple barıştığı...

Yaralı bir kuşun barınmasıydı aşk
Yararlı bir kalbin sığınağında
Ruhun kirden, pastan arınmasıydı
Serkeş rindin gönül tapınağında...

Kırmızıya yürümesiydi aşk; mavinin
Siyahın, beyaza bürünmesiydi
Baştanbaşa kıvanç donanmış ruhun
Al beyaz içinde görünmesiydi.

Ve yasak meyvanın kopması daldan,
Rapunzel'in düşmesi kuleden suya
Bir dervişin dalıvermesi uykuya
Düşler görmesiydi, pembeden aldan...

Sahi tüm aşkların var mıydı suçu?
Kurulmuş muydu aşklara engizisyonlar
Var mıydı girdaptan başkaca bir yol
Görünür müydü her seferinde tünelin ucu?

Aşk varsa, ruh vardır; değil mi Sevda'm?
Aşk yoksa sönmüştür ruhların mumu.
Aşk ver; bir ruh vermişsen Hüdam
Vermezsen uyandır, bitir uykumu...

Yalın bir kelime; bir çırpıda aşk
Yolların, yılların içinde durak
Bir hayata yetmiyorsa bir sevda
Yılların yolların içinde bırak...

Bir Simurg'un kanat ırpmasıydı aşk
Uçuşması ruhun; Sumur Dağı'na
Şimdiyse tükenmiş can pazarında
Yetişmemiş ömrün ahir çağına...

Ayşe Duran 16 Mayıs 2012